

til uheldige Forhold. Jeg skal nævne et ganske bestemt Eksempel. En Hest blev solgt i Begyndelsen af Juni Maaned, altsaa i den Tid, hvor Dyrene hos os kommer paa Græs, og Dyret gik da paa Græs i Sommerens Løb. Efter at det er kommet paa Stald, viser det sig, at det staaer og spilder noget Hakkelse. Det hidrørte fra en Tandfejl, der ikke havde gjort sig gældende paa en saadan Maade, at man kunde se det paa Dyrets Trivelighed, da det gik paa Græs, men som absolut vilde være blevet opdaget, hvis Køberen havde undersøgt Dyret, da han købte det. Det var saaledes hos os under de tyske Lovbestemmelser, at Køberen altid skulde være agtpaaagivende overfor den Slags Fejl, der straks kunde konstateres. Jeg mener, at det er ret meningsløst, at man fra Voldgiftsdomstolens Side ifølge Lovens Bestemmelser næsten maa sige: Ja, men Manden kunde ikke opdage dette Forhold, før Dyret var paa Stalden og var begyndt at æde Hakkelse. Saaledes maa Voldgiftsdomstolens Kendelse komme til at lyde, og dog var Forholdet faktisk det, at hvis vi ikke havde haft den pludselige Nedgang i Priserne, saa vilde den Mand aldrig have meldt sig, fordi Fejlen var saa lille og uvæsentlig, at det var meningsløst under normale Forhold at forsøge paa at faa Handelen omstødt af den Grund. Ikke des mindre blev det brugt, fordi Hesten var faldet i Pris til det halve fra Juni til November. Saa kan man sige, at det er et ekstraordinært Forhold med det store pludselige Prisfald, og det kan være rigtigt nok; dog mener jeg, at Lovens Bestemmelser ikke burde være af den Natur, at noget saadant kan finde Sted.

Jeg har derfor stillet Forslag om, at vi sletter denne Passus i § 4, 2det Punktum, om „andre Tilfælde, hvor Forholdenes Natur medfører, at Klage ikke har kunnet indgives indenfor nævnte Tidsfrist“, saaledes at 2det Punktum i Iste Stykke af § 4 kommer til at lyde: „Naar Tvisten drejer sig om Tuberkulose, Drægtighed og Salg paa Vilkaar, kan Klagen dog indgives senere“, idet jeg mener, at de Forhold, jeg her har foreslaaet at undtage fra Regelen, er af betydeligt Omfang, saaledes at Køberen har Krav paa, at det, der er garanteret, ogsaa virkelig bliver overholdt. Men jeg indser nok, at naar hele Udvalget kommer med en samlet Indstilling om at vedtage Loven saa godt som uforandret i den Skikkelse, hvori den er forelagt, saa betyder det ikke ret meget, om jeg kræver en Afstemning om dette mit Ændringsforslag eller ikke. Jeg har

dog ikke kunnet lade være med at præcisere mit Standpunkt overfor Lovens Bestemmelser, fordi jeg ved, at mange dernede ønsker og kræver, at Lovens Bestemmelser ændres i den af mig angivne Retning. Jeg har derfor ment det rigtigt at præcisere mit Standpunkt her, selv om jeg til Trods herfor, paa Grund af at jeg anser det for praktisk uigennemførligt at faa Ændringsforslaget vedtaget, ønsker at tage Ændringsforslaget tilbage.

Formanden: Ændringsforslag Nr. 3 er taget tilbage. Ønsker nogen at optage det? (Ophold). Da det ikke er Tilfældet, er Ændringsforslaget bortfaldet.

Justitsministeren (Rytter): Jeg kan i det hele henholde mig til de Udtalelser, der er fremsat af den ærede Ordfører for Udvalget (Nygart). Det ærede 15de landstingsvalgte Medlem (Godskesen) kunde ønske, at hele Loven undergik en Revision gaaende ud paa, at de Retstvistigheder, der her er Tale om, overgik til de almindelige Domstole. Jeg vil dertil sige, at jeg tror ikke, det vilde være heldigt af forskellige Grunde, saaledes som det alt er berørt i Motiverne. Derimod er jeg af den Anskuelse, at den Mening, der er blevet fremsat af Professor Munch-Petersen, nemlig at disse Sager burde behandles, akkurat som de nu behandles, men at der i de Tilfælde, hvor der skulde afgives en exigibel Dom, en forbindende Dom, burde tilkaldes en Dommer, som var til Stede ved Affattelsen af en saadan Dom, maa have Fremtiden for sig. Man vilde da sige: vi holder paa, hvad der er nedlagt i denne Lovgivning, nemlig de sagkyndige Lægfolk, men naar der opstaar Tvistigheder, saa tilkalder vi ved Siden af en Dommer, saa at Dommen ogsaa kan faa en juridisk Affattelse. Ministeriet var inde paa den Tanke, og jeg kan slutte mig til Tanken om at indlede Forhandlinger med Landbrugsministeriet om dette Forhold. Fører disse Forhandlinger til noget, bliver Følgen imidlertid en fuldstændig Forandring af Lovforslaget, som ikke vil kunne foretages i indeværende Samling. Ministeriet har imidlertid til Hensigt, hvis dette Lovforslag gaar igennem, at skaffe sig de nødvendige Oplysninger og se, om der ikke ude omkring blandt Voldgiftsmændene er Stemning for at faa retskyndig Vejledning ved Dommens Affattelse. Hvis det er Tilfældet, vil Ministeriet fremkomme med Lovforslag i saa Henseende. Om dette Lovforslag skal gaa i den Retning, som det ærede 15de landstingsvalgte Medlem udtalte, nemlig at For-